

Modern Dünyanın Demokrat Diktatörleri!

İçeriği Yazan: [Mechulyolcu](#) [1] Zaman: Cts, 09/11/2013 - 12:58

Yazar: Mechulyolcu

Yazının Yazıldığı Tarih: 05.11.2013

ABD ve yol arkadaşı Avrupa ülkeleri, yaşadıkları enerji sıkıntılarından kurtulmak için çeşitli projelerle İslam ülkelerine saldırmaktadır. ABD, BOP kapsamında öteden beri yandaşı ola bir kısım Arap ülkeleri liderlerine BOP eşbaşkanlığı vazifesi vermiştir.

Bu BOP kadrosu, İslam ülkelerinde huzurun, barışın ve demokrasinin olmadığını ileri sürerek **‘Yasemin Devrimi’** ve **‘Arap Baharı’** gibi suni halk ayaklanmaları başlatmıştır. Arap coğrafyasında öyle bir rüzgar estirildi ki; Fas’ı, Tunus’u, Cezayir’i, Libya’yı ve Mısır’ı kökünden salladı. Bu ülkelerde liderler devrildi, rejimler değiştirildi. Arap ülkeleri, emperyalistlerle birlikte yürüdüğü bu kanlı yolda kardeş kanının dökülmesine omuz verdi, alkış tuttu ve bayram yaptı! Yerle bir edilen bu İslam ülkelerinde taşlar yeniden döşenmeye, ABD ve işbirlikçilerinin istediği lider kadrolar yeniden belirlenmeye başlandı. Netice itibarıyla işgal edilen İslam ülkelerinde enerji kaynakları yağmacıların ve işbirlikçilerinin ellerine geçti. Bununla yetinmeyen ABD ve işbirlikçileri, işgal ettikleri ülkeleri etnik ve mezhep kavgasına sürükleyerek kan ve gözyaşı üzerine kurulacak ABD İmparatorluğu’nun temellerini atmaktadır. Bu ülkelerde halen Müslüman kanı akmakta, binlerce çocuk öksüz ve yetim kalmakta, binlerce kadın dul kalmakta ve namusları kirletilmektedir. İşte; ABD ve işbirlikçilerinin insanlığa armağanı bu hazin tablo olmuştur!

İslam ülkeleri harabeye dönüştürülürken, işgalcilere omuz veren ülkeler, bu ülkeleri yeniden imar etmek için birbiriyle yarışmaktadır. Yani; Müslüman kanı üzerinden nemalanarak ülkeleri adına gelir elde etmek amacındadırlar. Hal böyle iken; yıkılan ve rejimleri değiştirilen ülkelerde gerçekten diktatörlük mü vardı; insanlar diktatör sultanı altında inim inim iniliyor muydu, yoksa tablo emperyalizmin gösterdiğinden daha mı başkaydı?

Muammer Kaddafi; 1963 yılında Libya Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden mezun olmuş; daha sonra Bingazi’deki Askeri Akademi’ye girmiştir. 1966 yılında İngiltere’ye giderek askeri alanda uzmanlık eğitimi almıştır. Okul arkadaşlarıyla birlikte **‘Özgür Subaylar’** adında bir örgüt kurmuştur. Yüzbaşığa kadar yükselen Kaddafi, örgütünü kullanarak Kral İdris’e karşı 1966 yılında bir darbe yapmış; Silahlı Kuvvetler komutanı olduktan sonra da Devrim Komuta Konseyi adına denetimi ele geçirerek tüm anayasal kuruluşları feshetmiştir. Kaddafi, yönetimi ele geçirince; İslam Sosyalizmi’ni kuracağını, Arap Birliği’ni tesis edeceğini, bağımsız ülkelerle işbirliği yapacağını, ırkçılığa ve sömürgecilığe karşı politikalar izleyeceğini ilan etmiştir. ABD’nin, Kaddafi rejimini tanımasından sonra Kral İdris, 1969 yılında görevini terk etmek zorunda kalmıştır.

Görüldüğü gibi Muammer Kaddafi, anti-demokratik yollarla işbaşına gelmiş ve ülkesini 42 yıl boyunca tek başına yönetmiştir. Bilindiği gibi diktatörler darbe ile işbaşına gelir ve halkına zulüm yapar. Halkının hak ve hukukuna önem vermez. Diktatörlerin önem verdiği tek şey vardır; o da kendi siyasi istikballeridir. Ancak; bu diktatörün nasıl bir yönetim sergilediği, halkına hangi hakları ve kolaylıkları sağladığı da anlatılmalıdır.

İşte o hak ve kolaylıklardan bazıları:

a-) Öğrencilere bedava burs verilmiştir,

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

- b-) Yurtdışında okuyan öğrencilere 2500 Euro harçlığın yanında araç ve barınma imkanı tanınmıştır.
- c-) Evlenen çiftlere ev hediye edilmiş ve faizsiz evlenme kredileri verilmiştir.
- d-) Libya'da benzin fiyatları çok düşük tutulmuştur.
- e-) Libya, dış borcu olmaya tek İslam ülkesi olmuştur.
- f-) İşsizlere, iş bulana kadar işsizlik ücreti ödenmiştir.
- g-) Libya Halkı, eğitim ve sağlık hizmetlerinden ücretsiz olarak faydalanmıştır.
- h-) Libya'da araçlar maliyetine satılmıştır.
- i-) Kaddafi, Eğitime büyük önem vermiştir. Libya Halkı'nın %25'i üniversite mezunudur.
- j-) Libya Halkı'na '0' faizli krediler verilmiştir

Kaddafi, ürettiği petrolü ABD'ye ucuza satıyordu. Libya Halkı buna defalarca tepki göstermiş; ancak bu tepkiler büyümeden önlenmiştir. Libya Lideri Muammer Kaddafi, 42 yıl boyunca IMF'den ve Dünya Bankası'ndan tek kuruş borç almamıştır. Petrol ve Doğalgaz ihraç eden ülkelere Dolar ve Euro yerine altın karşılığı satış yapmalarını dayatmıştır. Bu durum, altın karşılığı para basmayan Batılı ülkelerin çökmesi anlamına geliyordu. İşte bu petrol politikasıyla Kaddafi, ABD'nin ve Batılı emperyalist ülkelerin hedefi haline gelmiştir. Libya'da aniden iç isyanlar çıkartılmış ve bu isyanlar neticesinde Kaddafi iktidardan uzaklaştırılmış; 20 Ekim 2011 yılında da öldürülmüştür. Sahra Çölü'nde kimsenin bilmediği bir yere defnedilmiştir.

ABD'nin hedef tahtasına oturttuğu İslam ülkelerinden biride Irak olmuştur. 24 yıllık Saddam döneminde Irak'ta hayat nasıldı; Saddam gerçek bir diktatör müydü? Bu soruların cevabını Saddam Heykeli'nin Heykeli'ni yıkmakla ünlenen Kadum El Caburi'nin pişmanlık dolu itiraflarından alıyoruz.

Elindeki balyoz ile Bağdat'taki Firdevs Meydanı'nda bulunan Saddam Hüseyin'in heykelini yıkmakla dünya gündemine oturan Caburi'nin bu eyleminin üzerinden tam 10 yıl geçmiştir. Caburi, **"ABD askerlerinin Irak'ı işgali sonrası ülkeye demokrasi, barış, özgürlük ve insan haklarının geleceğini; Saddam diktatöründen kurtulacağımızı ümit ediyordum"** diyerek tarihi bir hata yaptığını itiraf etmiştir. İngiliz Observer Gazetesi, El Caburi'ye şöyle bir soru sormuştur; **"Aradan geçen 10 yıl içinde Irak'a barış ve özgürlük geldi mi?"** El Caburi; **"Saddam'dan nefret ederdim. Beş yıl boyunca o heykeli devirmeyi diledim. Ama sonrasında olup bitenler büyük bir hayal kırıklığı oldu. O zamanlar sadece bir diktatörümüz vardı; şimdi ise yüzlercesi var. Hiçbir şey iyiye gitmedi. Saddam döneminde güvenlik vardı. Yolsuzluk vardı ama böylesi yoktu. Hayatımız güvencedeydi. Elektrik, gaz gibi temel ihtiyaçlarımızı çok ucuza temin ediyorduk. İki yıl geçti ve ben ilerleme göremedim. Sonra cinayetler, hırsızlıklar ve mezhep şiddeti başladı. Bu tablo Libya'da da böyle, Afganistan'da da böyle ve Suriye'yi de aynı tabloya sokmak istiyorlar. Emperyalizm budur işte! İstedikini aldıktan sonra 'gerideki tabloya' hiç bakmaz emperyalizm. Kendi çıkarlarına karşı gördüğü liderleri devirirken ülke halklarını 'Bahar Geliyor' diye kandırarak işgal sonrası tabloyu hiç önemsemeyen bir mantıktır bu"**

ABD ve onun güdümlendiği dünya basını ve medyası, Suriye'yi **'Oltada Balık'** zannederek Esat Rejimi'ne karşı akla-hayale gelmeyen iftiralarla saldırmıştı. Esat Rejimi'ni üç gün içinde yıkacağını ve yerine daha demokrat bir lider getireceğini; böylece Suriye Halkı'nın huzura ve barışa kavuşacağını ileri sürmüştü. Bugünkü siyasi otoritemiz, birkaç yıl öncesine kadar Beşar Esat'ı **'kardeş'** ilan etmiş ve bu kardeşliği hiçbir kuvvetin bozamayacağını dünyaya ilan etmişti. Ne var ki; BOP kapsamında ABD politikalarına destek vermekle vazifelendirilen bugünkü siyasi otorite artık Esat'a **'Cellat-Katil-Ceberut'** diyerek düşmanlığını ilan etmiştir.

Beşar Esat gerçekten bir diktatör mü? Halkına gerçekten kimyasal silah atıyor mu? Beşar Esat aslında kimlerle mücadele ediyor? Bu soruların cevabını bulmak için küresel projelere kısaca

değirmek gerekir.

BOP, Dünya Siyonist Örgütü tarafından geliştirilmiştir. Amacı; 22 İslam ülkesinin sınırlarını ve rejimlerini değiştirmek suretiyle enerji kaynaklarına el koymaktır. Hatırlanacağı üzere; BM 1948 yılında aldığı bir karar ile İsrail Devleti'nin kurulmasını sağlamıştı. İsrail Devleti'nin Tevrat kaynaklı bir ideali vardır; adına Arz-ı Mavud; yani vaat edilmiş topraklar diyorlar. Vaat edilen topraklar; Fırat ile Nil Nehri arasındaki coğrafyayı ve dolayısıyla Türkiye'yi de kapsayan bir büyük projedir. ABD, İsrail Devleti'ni İslam coğrafyasının en kritik yerine yerleştirirken aslında İsrail'e bir jandarmalık görevi vermiştir. İsrail, Arap coğrafyasında ABD ve Batı ülkelerinin menfaatlerini koruyacak; buna karşılık ABD ve Batılı Emperyal devletler de İsrail'in amaçlarına hizmet edecektir. Buradan da anlaşılacağı üzere BOP ve Arz-ı Mavud birbirini tamamlayan iki büyük projedir ve İslam ülkelerini yıkmaya yöneliktir.

BOP'un ve Arz-ı Mavud idealinin hayata geçebilmesi için İsrail'in önünde kilit konumunda olan Suriye, İran, Irak, Libya, Mısır ve Türkiye bulunmaktadır. BOP ile ABD ve Batılı emperyal devletler, Libya'yı ve Irak'ı saf dışı bıraktılar. Türkiye ise BOP'a destek vermekle zaten bu projenin içinde yer almaktadır. Mısır ise tamamen ABD güdümüne girmiş bulunmaktadır. Kırılması gereken iki önemli kilit kalmıştır, Suriye ve İran!

ABD, Suriye kilidini kırmak için 66 ülkeden transfer edilen '**Çakallar Ordusu**'nu kurdu ve adına '**ÖSO**' dedi. Türkiye'nin, İsrail'in ve batılı ülkelerin desteğini alan ÖSO, Esad'a karşı isyan eden Suriyeli vatandaşlar görünümüyle silahlarla saldırdı. Halkın %85 oyunu alarak iş başına gelen Esad'ı kendi halkını kimyasal silahlarla katleden bir katil olarak gösterdiler. Esat Rejimi'ni devirmek için ÖSO, camilere saldırmış, imamları ve masumları katlederek Esat'ın üzerine atmıştır. Zira, Esat Ordusu tarafından yakalanan ÖSO militanları, bu çirkin oyunları bizzat kendilerinin tertiplediğini itiraf etmiştir. Esat, kendisine '**zalim-diktatör-ceberut**' diyenlere karşı yaptığı açıklamalarda; kendi halkına karşı kesinlikle kimyasal silah kullanmadığını; hedefinde sadece ÖSO olduğunu dünya kamuoyuna açıklamıştır. ABD, İsrail ve bu tertibin içinde olan devletler Esad'ın sözlerine karşılık savaş kararı almıştı. Rusya, alınan bu kararlar birlikte Suriye'nin emniyetini sağlamak için Akdeniz'e savaş gemilerini göndererek bu savaşta Rusya'nın da olduğunu belirtmiştir. Karşılarında istihbaratı tüm ülkeler tarafından takdir edilen ve caydırıcı bir savaş gücü bulunan Rusya'yı gören ABD ve yandaşları bir anda yelkenleri suya indirmiş ve sorunların barışçıl yollarla halledilmesini istemiştir. Böylece Rusya'nın garantörlüğünde Suriye, büyük bir felaketin eşiğinden dönmüştür.

Diktatör Esad'ı da tanıyalım:

1965 yılında Şam'da doğan Esat, Şam Üniversitesi'nde tıp eğitimi almış; 1988 yılında mezun olmuş ve askeri tabip olarak Suriye Ordusu'nda göre yapmıştır. Sonraki yıl içinde İngiltere'de Oftalmoloji ihtisasını tamamlayarak ülkesine dönmüştür. Esat, eğitimle ilgili çeşitli toplumsal sorumluluk projelerini örgütlemiş; aynı yıl içinde bankacı olan Esma Ekra ile evlenmiştir. Evlendiği yıl içinde babası '**Katil Hafız Esat**' vefat etmiştir. Parlamento, seçilme yaşını 40'tan 34'e indirerek Beşar Esat'ın cumhurbaşkanı seçilmesini sağlamıştır. Cumhurbaşkanı seçildiğinde '**Şam Baharı**'nı siyasi tutuklamalar ile sona erdirmiş; devamında '**Arap Baharı**' gösterilerini askeri güç kullanarak bertaraf etmiştir. Suriye Parlamentosu'nda bulunan muhalifler, Birleşik Devletler, Kanada, AB ülkeleri ve Arap Ligi üyeleri defalarca Beşar Esat'ı başkanlıktan indirmek için teşebbüste bulunmuşlar ancak başarılı olamamışlardır.

Suriye'yi önemli bir kilit ülke olarak belirttik! Peki, '**cellat-katil-diktatör**' olarak dünyaya takdim edilen Beşar Esat, gerçekten bir diktatör müdür, halkının hak ve hukukuna saygısı var mıdır; yoksa ceberut bir yönetici midir?

Rusya'nın devreye girmesiyle birlikte, Suriye yönetimi bir takım demokratik adımların atılacağını garantisini verdi. Daha önce batılı denetçilerinin gözetiminde seçimlere giden Esat (Baas Partisi) yönetimi halkın %85 oyunu alarak demokratik yollarla iktidara gelmişti. Bundan sonra da demokratik adımların atılacağını belirten Suriye Başbakanı Nadir Al Halki, şu açıklamalarda bulunmuştu:

a-) Eğitimden ve sağlık giderlerinden sonra kanser, lösemi gibi ağır hastalıkların bütün giderleri Suriye Devleti tarafından ödenecektir. Bu açıklamanın hemen ardından Halep'te ücretsiz sağlık hizmetleri verilmeye başlanmıştır.

b-) Sağlık ve ihtiyaç hizmetleri direkt ve ücretsiz olarak Suriye Halkı'na götürülmektedir. Uluslararası Kızılhaç Komitesi, Suriye'de yaptığı incelemeler sonucunda Suriye'de sağlık hizmetlerinde herhangi bir sıkıntının olmadığını belirtmiştir.

c-) İran'ın yaptığı hastane, Tacikistan'daki yoksul ailelere ücretsiz sağlık hizmetleri sunmaktadır.

d-) Suriye yönetimi bu hizmetlerin yanında; vatandaşlarının kendi imkanlarıyla petrol çıkarmalarını ve kullanmalarını yasal hale getirmiştir. Böylece Suriyeliler, hem ihtiyaçlarını karşılamakta, hem de iyi bir gelir elde etmektedir.

Buraya kadar anlatılanlardan diktatörleri çeşitli yönleriyle tanıdık. Eldeki bilgilerden hareketle şu kritik soruları sormadan edemeyeceğim. ABD ve onun güdümünde hareket eden ülkeler, **'katil-ceberut'** diye saldırdıkları diktatörlerin halklarına sağladığı imkanların acaba ne kadarını kendi halklarına tanıyabilmişler? ABD'nin, Türkiye'nin ve pek çok Avrupa ülkesinin varoşlarında işsizlikten, yoksulluktan ve çaresizlikten intihar edenler yok mu? **'Katil-Cellat'** diye saldıran emperyal devletlerin kaçında eğitim ve sağlık bedava? Kaç Avrupa ülkesi, evlenen gençlerine evlenme yardımı yapıyor ve ev hediye ediyor? Kaç Avrupa ülkesi öğrencilerine karşılıksız burs veriyor? Kaç Avrupa ülkesi, yurt dışında okuyan öğrencilerine 2500 Euro veriyor? Kaç yandaş Arap ülkesi, halkının petrol çıkarmasını ve işletmesini yasalarla teminat altına alıyor? Kaç Avrupa ülkesinde can ve mal emniyeti sağlanabilmiş? Kaç Avrupa ülkesinin dış borcu yoktur? Türkiye dahil, kaç Avrupa ülkesinde yaşanabilir bir işsizlik ücreti ödeniyor? Kaç Avrupa ülkesinde otomobiller maliyetine satılıyor? Kaç Avrupa ülkesinde benzin-mazot ve doğalgaz fiyatları çok düşük? Türkiye, dünyanın en pahalı benzin tüketen ülkeler sıralamasında birinci değil midir?

Bugün ABD, Yunanistan, Bulgaristan, İtalya, İspanya, Portekiz, Macaristan ve daha pek çok AB üyesi ülkeler büyük bir ekonomik kriz yaşamaktadır. Ekonomik krizler Avrupa'yı kasıp-kavuruyor. Öyle bir noktaya ulaştı ki; cinnet getirenler, intihar edenler, çocuklarını kesenler her geçen gün artmaktadır. Hırsızlık, dolandırıcılık, uyuşturucu ticareti ve fuhuş birer sektör haline gelmiştir. Diktatörlerin ülkelerini başlarına yıkmakla kendilerini vazifeli görenler; **'Sosyal Devlet'** anlayışını öncelikle kendi ülkelerinde temin etmelidir. İnsanlarına iş bulamayan, aş veremeyen ve sırtını giydiremeyen yöneticiler bu yaptıklarıyla zaten halkına zulüm yapmış olmuyorlar mı? Ülkeleri bu halde iken halen kendilerini demokrat olarak görenlere ilkel demokrat; halkına her türlü yaşama kolaylığı sağlayan diktatörlere de çağdaş-modern diktatörler desek acaba yanlış mı söylemiş oluruz?

Evet, onlar diktatördü! Evet, onların bir kısmı anti-demokratik yollarla işbaşına gelmişti. Ancak kendi insanların ağzından da işittik ki; diktatörlerin ülkelerinde halk açlığa ve sefaletle sürüklenmemiştir.

Ortaya çıkan gerçeklerden hareketle, ilgilenenlere şunu sormak isterim: Kim Diktatör, kim Demokrat?

05.11.2013

Halit DURUCAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Analiz](#) [3]

Kaynak URL (01/05/2024 - 08:05 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/modern-dunyanin-demokrat-diktatorleri>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mechulyolcu>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>